

Stad Weert. Grootte Carnavalsoptocht op 1 Maart 1897.

DE LEGENDE DER ROGSTEKERS

in beeld.

TAFEREEL no. 10. Steek Jan steek met betrouwen
Steek Jan of het zal ons rouwen.

Drukker Uitgever: EMM. SMEETS, WEERT.

Prijs 10 Cent.

Het auteursrecht van den inhoud van dit feestprogramma wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 28 Juni 1881, Stbl. No. 124.

Een goede renommée
 Had altijd «AMICITIA» hier ter stee.
 In die Societeit kan men lekkere grog drinken
 En bij Feestavonden hoort men dan ook druk klinken.
 Ze liggen neven de maréchaussée
 Maak maar niet veel rumoer, anders nemen ze
 je mee.
 Theunissen is de naam van de Kastelein
 Buiten groc, krijgt men daar ook borrels bier en wijn.

Alles waat bij SUKE GROONE te kaup woor,
 Es bij mich nog altied te krige;
 En auch nog :

Manufacturen, Horloges enz.

H. JANSEN,
 WETHOUDER.

H. Stassar.
 IN GOUD EN ZILVER,
 HOOGSTRAAT -- WEERT.
 IJzerweg-Ankers Horlogies 1e kwal.
 Archimedes.
 Echte nikkelen Japy horlogies.
 Verder Wekkers, Pendulen, Regulateurs enz.

LOUIS JOOSTEN
 EN
 JUD. JOOSTEN,
 HANDEL IN
Koloniale Waren,
 GRANEN, ENZ.

Op HUSHOVEN, Dames en Heeren,
 Is het goed om Zondags te flaneeren,
 Zomers vindt men daar goede muziek,
 Er is daar plaats voor een groot publiek.
 Men kan schieten, beugelen en zich amuseeren.
LAARMANS, de nieuwe kastelein, durft dat
 beweren.

De WIS

Dej esch neet mis;
 Ut esch un soseteijt
 Dej 't good en weijt.
 Ze rietj met Vastenaovond te pèrd.
 Kòmtj kiken, 't es de moote wèrd!

Jacob TRUM-BOLS,
 in „HET OUDE POSTHUIS”,
 Brengt gaarne «vermoeide» menschen naar huis.
 Hij heeft daarvoor een stevig paard.
 En in zijn Café toont hij zich een goeden waard.
 Zijn rijtuig is goed ingericht;
 En men zit er liever dan in een gesticht.

Magazijn „Het Anker”
 Ger. VAESSEN, Markt Weert.
 Galanteriën, IJzerwaren. Meubelen. Porcelein, Glas
 en Aardewerk, Naaimachines en Vélocipèdes, Goud
 en Zilver, Horlogies en Klokken, enz. enz.

Hotel „De ROOS”
 BEEKSTRAAT 112, WEERT.
 Restaurant en Café.
 Alg. Exp. Kantocr VAN GEND EN LOOS.
E. Coenegracht.

Federen rogstèker, wo det-e auch woont,
 mot

Het Kanton Weert

lèzen!

Fatsoenlijk vreemdèling komt gij eens in Weert
 Dan maar direct geintroduceerd
 In de Societeit «DE UNIE» wel vermaard,
 Onder een glas bier met koolzuur wordt daar
 gekaart.
 Daar vindt men lekkere sigaren goedkooper?
 En de bediening weer netjes en proper?
 Hebt ge gedaan met uwe zaken
 Dan kunt ge U daar zeer goed vermaken.

Gaat ge naar 't kanaal kom in mijn Café,
 En neemt gerust een paar vrienden mee.
 Ge vindt er bier en limonade
 Wat goed smaakt na een cavalcade.
 Ik handel in veie goede zaken,

Bij **Brinkmans** kunt ge negotie maken.

Gez. Buissink,
 LANGSTRAAT -- WEERT.
 Manufacturen, Garen en Tand
 Specialiteit in Dames - HANDWERKEN
 „Soliede waar, verkoopt men daar.”

Wed. J. van Geldorp,
 KANAAL -- WEERT.
 HANDEL IN
Hout, kolen,
kalk en steenen.

„St. Antonius’ en „Concordia’,
 mijn waarde vanden

Kan een ieder op de Biest vinden.
 Zomers hoort men daar goede muziek blazen.
 En BOONEN, de Kastelein, houdt van goede glazen.
 Hij heeft zijn tuin netjes in orde gemaakt
 En nooit zijn roeping als jager en schenker verzaakt.

WEERT, 1 Maart 1897.

GROOTE CARNAVALSOPTOCHT,

voorstellende de

LEGENDE van het ROGSTEKEN.

De Stoet zal bestaan uit twaalf Hoofdgroepen, naar de bekende Aquarel van den Heer HENRI SCHAEKEN.

De teekeningen in dit Peest-programma zijn de trouwe reproductie van genoemde schilderij; zij zijn geteekend en op steen gebracht door den Heer JOS. SMEETS.

Deze hoofdgroepen stellen de legende voor, en zijn de opvolging der verschillende feiten. Vóór, tusschen en achter DIE tafereelen zijn gevoegd historische personages, corporaties en personen-groepen uit dat tijdvak.

De Stoet gaat uit van af het café LAARMANS (vroeger KINDEREN VERSCHUEREN) op HUSHOVEN, waar hij te één uur, Maandag, 1 Maart a. s., wordt opgesteld. Deelnemers moeten vóór half één ter plaatse zijn.

De Stoet zal bij gunstig weder den volgenden weg nemen:

Hushoven -- Kanaaldijk -- Biest -- Oelenmarkt -- Hoogstraat -- Markt -- Molenstraat -- Wal (Molenpoort - Bassin) -- Morgat -- Beekstraat -- Markt -- Langstraat -- Wal (Langpoort - Maaspoort) -- Maasstraat -- Markt;

bij minder gunstig weder of slechte wegen:

Hushoven -- Kanaal -- Bassin -- Wal (Bassin - Molenpoort) -- Molenstraat -- Beekstraat -- Hoo-gensteenweg -- Oelenmarkt -- Hoogstraat -- Markt -- Maasstraat -- Wal (Maaspoort - Langpoort) -- Langstraat -- Markt.

Aldaar ontbinding van den Stoet.

In den Optocht mag niemand een masker dragen.

DE REGELINGSCOMMISSIE:

DE SECRETARIS-PENNINGMEESTER,

Emm. SMEETS Jr.

DE PRESIDENT,

Math. KNEEPKENS.

COMMISSARISSEN:

P. CLERCX, A. H. LODER, W. LEENDERS, G. DREESEN, H. SCHAEKEN, Aug. ZEGUERS, Fr. van ASTEN, Jos. ESSER, Jos. SMEETS H. van de LAAR Fzn., L. KNEEPKENS, H. van AUBEL, A. LOIX, Arn. JANSEN, Fr. MEEWIS, Jac. ZEGUERS.

De Rogstekers van Weert,

zooals de geschiedenis dat leert.

Verzameld uit de Archieven van de Gemeente
van het jaar 1901, door JEAN COURAGE.

Burgers, burgeressen en buitenlien,
Van dit jaar zult ge in Weert iets extra's zien :
Iets wat vroeger, lang geleden, is voorgekomen,
En waarvan we, in dien tijd, een afdruk hebben genomen.
Om nu de zaken niet te veel vooruit te loopen,
Raden wij u aan een prospectus te koopen.
Het adres is bij Manuel Smeets in de Bækstraat,
Die een ieder die bij hem komt welwillend te woord staat.
In dit prospectus staat alles geteekend of vermeld,
En 't kost zoo weinig, 't is maar een dubbeltje geld.
Ge ziet daar de menschen in hun oude costumen
Kleinen en grooten, magere en ook met groote volumen.
Ze zijn al lang dood, maar dat hindert ons niet.
In hun tijd hadden ze, even als wij nu, soms plezier en
verdriet.

Op rabot gaan konden ze evengoed als de tegenwoordige
mensen,

Maar om er nu nog lij te zijn, zouden zij wel wenschen.
In dien tijd dan, was een rog een wonderlijk dier.
Hij geleek op een fatsoenlijk sterveling geen zier.
Hij had geen bokspooten, geen horens maar wel een staart,
En was voor de liefhebbers 't kijken wel waard.
Vroeger, 't is eenige honderd jaar geleden,
Is zoo n dier eens van een huifkar geglèden.
Men wist niet wat 't was, de duivel of zijn grootje,
Maar 't zag er leelijk uit en kon wel tegen een stootje.
Lij klekgelui, trommelslag en luid gebel,
Zelfs met een «biekaer» overtrokken met kalfsvèl,
Werden boeren, burgers en weerbaarheid opgeroepen tot
den strijd.

Och, och! Wat was dat toen een treurigen tijd.
De oude vrouwtjes verlieten heur spinnewiel,
Heur mannen de centrefuge in hun blauwen kiel.
De schutten wapenden zich met rieken en lansen,
En zietdaar nu warempel de poppen aan 't dansen.
Ten overvloede kwam nog een kanon van de artillerie,
Het was braaf verroest en nieuw geweest in 't jaar 1000
en drie.

Bevend van moed en toch vastberaden
Begonnen ze dat vreeselijk moordtuig te laden.
Spoedig waren allen ter plaatse gesneld,
En werden pieken, lansen en rieken geveld.
Jan Koek stond met zijn lans vooraan,
Zijn buurvrouw schreeuwde achteraan :
«Steek, Jan, steek met betrouwen,
Steek, Jan, of het zal ons rouwen».
Lies, Jan's vrouw, riep toen terstond :
«Als diene Jan stong, woo miene Jan stong,
Doe zoots neet zegge Jan stèk!»
Men stak echter niet, was bang voor het beest,
Nòg nooit was can ook de duivel op Rosveld geweest.
Om kort te gaan, ze stonden op een afstand te beven,
En was er niet iets anders gebeurt, 't ondier zou *nog* leven.
Daar komt op eens een huifkar aangereeden,
Hoe laat 't was, weet ik niet, 't is al zoo lang geleden.
De voerman springt er af, ziet al die menschen staan,
En vraagt wat er te doen is en zij niet huiswaarts gaan!
Onder veel geschreeuw, getier en wapengerommel,
Wijst men op het dier en roept : «Dààr ligt de drommel.»
De voerman, onbevreesd, lacht nu in zijn baard,
Nu hij den drommel ziet met zijn langen staart.
Hij smelt er ijlings heen, wil het dragen op zijn rug,
Doch het saamgeschoolde volk houdt hem daarvan terug,
En roept dan luidkeels uit : «Man! wees dan toch voor-

Anders zijn wij aan 't verloren gaan uwer ziel mede-
plichtig.

«Maar menschen», roept de man, dit is een rog, een visch,
Die ik verloren heb, en 't doet me plezier, hij ruikt nog
frisch.»

De voerman dronk een glaasje brandewijn, en ging toen
naar huis,
De menschen dropen af, stil als een muis.

WEERT, 20 Feb. '97.

AHL.

TAFEREEL NO. 1.

Gy Eerelooze beest die van angst zit en scheyt
Terwyl een iedereen zig wapend tot den streyt.

Orde van den optocht: No. 1. Vaandeldragers te paard met Eerewacht. No. 2. Tafereel no 1. (Rogstekers.)

TAFEREEL NO. 2. Wy gaen d'allarm klok kleppen
Vrinden wilt uw handen reppen.

TAFEREEL no. 3

Wy komen den duyvel bestreyden
Om ons land van die plaeg te bevreyden.

No. 4. Tafereel no 3. (Rogstekers.)

No. 5. Graaf en Gravin van Horne met gevolg van Pages, Strijdknechten en Wapendragers.
Vaandels. Volk van Weert.

TAFEREEL NO. 4. Ick kom den Vourman vangen.
En doen hem bij den Duyvel hangen.

TAFEREEL no. 5.

Aan deze galg zal den duyvel hangen
Naer dat hij is gedoodt of in den streyd gevangen.

TAFEREEL no. 6. Hendrik Vos
Reydt op zynen os.

TAFEREEL NO. 7. Vrinden gaet eens aen een zey
Op dat ick deez plaets eerst wey.

TAFEREEL no. 8. **Brandewyn**
Die moet er zyn.

TAFEREEL no. 9 **Op dit biekaer gaen ik bellen**
Om een ider den streyt te mellen.

TAFEREEL NO. 10. **Steek Jan steek met betrouwen
Steek Jan of het zal ons rouwen.**

TAFEREEL no. 11. Al was 't den Duyvel uyt de hellen
Dog zal ik er myn canon op stellen.

TAFEREEL NO. 12. . Gy lompe Weertenaers weet gewis.
Dat dit heden was mynen vis.

DE LEGENDE.

Op rijm gebracht door ...?....

Een koopman, die vroeger een ijslijken rog
Uit Holland daar ergens naar Roermond moest varen,
Vermiste zijn weg door het lage bedrog,
Zoo zegt men, van eenige Helmonsche boeren.
Hij daalde, hij naderde Weert, eene stad,
Nog niet tot die hoogte van luister gestegen,
Gelijk zij in latere tijden bezat;
O neen! dezen glans heeft zij later verkregen.
Toen schitterde 't zilveren geschenk niet zoo schoon
Waar 't grimmige Noord-Brabant nu Weert mee ziet pralen.
Men was niet in staat om met eigenen toon
Den reizenden vorst naar behooren te onthalen.
Geen wallen, geen grachten omgaven de stad;
Toen zag men voor 't outer de tombe niet pronken,
Wier marmer de beendren van Hoorne omvat;
De weg was nog hobblig, dan hoog dan gezonken.
'k Ga nu tot den Hollianschen vischkoopman weer.
Te Weert had nog niemand de peluwe verlaten,
Toen knakkend de kar ging door de straat op en neer.
De hoef van de paarden reeds klonk door de straten,
In eens ploft de rog uit de hotsende kar,
En ligt als een ongedierte achter den wagen;
Zijn vaal-zwart, maar flikkerend oog als een star
Is zeker een teeken van onheil en piagen!
Weldra komt een aaklig, maar galmend geschreeuw
De rust der ontwakende Weertenaars storen.
-- Zoo schrikken de dieren, wanneer zich de leeuw
In 't midden der zwijgende bosschen doet hooren. —
Men raast en men roept en men schreeuwt door de straat,
Het tieren zet deuren en vensteren open,
Met menschen gevuld, die men bleek van gelaat,
Ten halve gekleed en gewapend ziet loopen.
Men vraagt aan de gangers: «Wat wil dat gedruis,
Dat woelen daar? Is er een woning aan 't branden?»
Zij roepen al loopend: «Staat gij daar nog thuis?
Gij dwazen! De hel is ons aan komen randen.»
Ras werden de straten met mannen gevuld,
Men zag hen, als leeuwen, met wapenen snellen
Om aanstonds, en zonder het minste geduld,
Dat leelijk gedrocht daar, dien duivel, te vellen.
De schrik wederhield hen, zij wieren bedaard
'p het zien van dien Satan, die allen deed beven.
Men zag hen nieuwsgierig in 't ronde geschaard,
En niemand werd nog door de moordzucht gedreven.
Geen dier was te Weert, zoo vervaarlijk zwart,
Zoo vaal nog zoo leelijk getijgerd, verschenen.
Bedreigende pieken omgaven zijn staart,
't Lag plat, met geopende muil op de steenen.

Alom werd de mare van 't voorval verspreid.
Daar nadert de Schout met verstandige mannen,
En dank zij aan dezès voorzichtig beleid
Of, hemel! het had er hen ditmaal gespannen!
Zijn aankomst veroorzaakte gewoel en getier,
Een hevige moed komt de scharen bezielen;
Zij schreeuwen en rukken nu los op het dier,
En willen het aanstonds doorsteken, vernielen,
«Jan, steek!» riep een vrouw, die het venster uitkeek.
«Als ge uw Jan» zei de andre «'t gevaar zoo zaagt tergen
Als mijn Jan, dan zoudt ge niet zeggen: Jan steek!
Dan zoudt ge geen zekeren dood voor hem vergen' —
Weldra toch doet de achtbare stem van den Schout
Met meite de ruischende menigte zwijgen:
«Weet, mannen!» zoo sprak hij, «dat aller behoud
Nu steunt op de wijze, waarop wij gaan krijgen.
Hoe zoudt gij het wagen, om zonder beleid,
Dat leelijk, dat . . . wat het ook zij, aan te tasten?
Zoo menig, die 't ongeluk niet had verbeid.
En dien toch de afgrijpslijkste rampen verrasten.
Neen broeders, in orde, in orde geschaard!
Met kracht en beleid het gedrocht maar bestreden.
Eerst orde! Rukt dan er op los, onvervaard,
Gelijk wij voorheen met de Buellanders streden.
Dus komen, die snaphanen dragen, vooraan:
Het kruit moet het eerst op het ongediert branden;
Dan kome ten tweede de manschap te staan,
Die het met hun puntige staal aan zal randen,
Vervolgens, wanneer het ook daaraan ontsnapt,
Indien het en snaphaan en lans mocht verbreken
Dan wordt het met sabels in stukken gekapt,
Met schoppen en rieken en pieken doorsteken
Doch eerst en vooral met de klokken geluid,
Om ook de gehuchten te wapen te roepen;
Dan wordt het geveld! Ja, dan wordt het de buit
Het pronkstuk van al dees heldhaftige troepen.
En zou het, in weerwil van al wat wij doen,
Ontsnappen, zich weren, zich durven verzetten?
Dan, broeders! dan siddert! dan vrees ik zijn woën.
't Is alles verloren! Het zal ons verpletten! . . .
Dan is het iets kwaads, geen gedrocht, maar gespuis,
Dat God ons voorzeker tot straf heeft gezonden,
O broeders! O bidt dan, en zonder gedruis
Dan worden wij lichtelijk allen verslonden.' —
«Neen, koom' het uit de afgrond, zij het uit het koor
Van Satan», hernam een verstandige schepen,
Het kan niet ontsnappen! Roept slechts den pastoor,
Zal die het niet in het latijn kunnen zweepen?» —
«'t Is recht!» zoo hervatte de dankbare schout
Zoo moet men zich steeds in zijn onheil verweren
Vultrek mijn bevelen, en weifelt behoud

Dan zullen we ons tot d'Almachtige keeren.» —
Hij sprak, en een zwaar en een brommend geraas,
Steed op uit het midden der krielende scharen.
— Zoo razen op 't zeeveld door 't noorder geblaas
En loe'en en bruisen de onstuimige baren. —
Eerst kwamen in 't ronde, doch niet al te dicht,
De zwarte geweren om 't dier te verpletten,
Dan zag men de zwaarden ten strijde gericht,
Men hoorde de glinsterende lansen nu klettren.
Dan glimde, dan stak van de scharen omhoog
Een wemelend aantal van schoppen en rieken.
Het was of een uitgestrekt bosch zich bewoog
Van snaphanen, zwaarden en lansen en pieken.
Alarm slaat nu 't doffe geroffel der trom,
Verspreidt de verwondering door de gehuchten,
Die allen in roer zijn: het klokkengebom
Doet ijslijk de loopende landlieden ruchten.
Zij stroomen met hoopen door 't veld; als een wolk
Zoo worden zij zwart door de straten gedreven.
En dringen vooruit door het krielende volk,
En vragen: «Wat is er? Wat wil toch dat leven?» —
«Een allerverschrikkelijkst dier», zeide de een.
«Een ondie uit het noorden van Rusland gekomen.
Al dreigen ons pieken zijn vaal zwarte leen.
Geen staal is bekwaam zijne woede te toomen.» —
«'t Heeft oogen», zegt de andere. «die flikken als gloed,
En sneeuwitte tanden bezetten zijne kaken
En steken uit d'open muil, ja rood als bloed;
Hij slaapt nog, maar wee! als het dier zal ontwaken.»
Die zegt: «'t Heeft in Hamont drie menschen verscheurd,
Van daar is het pijlsnel op Budel gevlogen,
Daar viel ook dit lot aan een koopman te beurt.
Men randde het aan en 't verdween uit hun oogen.» —
«Het heeft», zegt weer deze, «met ijslijk gehuil
In 't vliegen een driejarig kind opgenomen,
Met 't schreeuwende wicht in zijn bloedigen muil
Vloog 't heen als een wind over huizen en boomen.» —
Dit werd aan den rog al ten laste geslegd,
Doch velen, die 't ongeval beter verstonden,
De meesten geloofden en zeiden met recht,
Dat Satan hen aanviel, tot straf hunner zonden.
De Pastoor, omhangen met purper gewaad,
Oatvlamt ook de scharen met heilige woorden,
Terwijl steeds de schout met zijn schepen beraadt
Op welke manier men het dier moest vermoorden.
In al dit gewoel en geschreeuw en gevaar
Komt haastig de lachende koopman opdagen.
Hij baant zich een weg door de onmeetbare schaar
En legt den onschuldigen rog op zijn wagen.

WEERTER CARNAVAL, 1897.

Op e bekindj wi.ske.

Op dan Weerter Societeite :
«Unie», «Amicitia».
«Cercle», «Wis» of wi j z' aug heite,
De «Harmonies» en «Thalia»,
Kom, formeertj ein maskerade,
Flinke Vastenaovendjstoet,
Ein heel nette cavalcade,
Einen optocht. Weert veuroet !

Refrein :

Weert veuroet ! Weert veuroet !
Viva de carnavalstoet !
Kom veugtj ug der bi j.
Och minse rooptj vri j :
Weert veuroet ! Weert veuroet !
Viva de carnavalstoet !
Weert veuroet ! Weert veuroet !
Viva de carnavalstoet !

* * *

Laotj dan nou toch weer ins blieke,
Waat het stedje Weert vermaag.
Op dan Weerter erm en rieke !
Op ! 't Es feest in Weert van daag !
Mestrecht heet ziene Momustempel.
Remundj heet ziene Flarusstoet.
In Vinlo Jocus geeftj 't exempel.
In Weert doa blievét : Weert veuroet !

Refrein.

* * *

«Limburgia» geeftj weer in 't noorde
Heel schoon feeste, waal bekindj,
Tuintj det aug de Weerter oorde
Altied blieve einsgezindj.

Asdje dan weer zeejt passeere
Ooze Vastenaovendjstoet,
Wiltj os met den oetroop eere :
Bravo ! Flink zoo ! Weert veuroet !

Refrein.

* * *

Aoj gebroeke zeen verlwene,
Aug de lommert waarm en heit,
Wo de bekkers met verschene,
Met groot getoet. Gein kleinigheid.
Gè heurtj van geinen lommert kalle.
Pèperneutjes, grooté mop,
Doedelkaarte, zoo bevalle,
Losse zich in nihil op.

Refrein.

* * *

Oos vaders hebbe rog gestoke,
Neet met schup mer waal met reek.
't Duuvelke waas los gebroke.
Bezocht den umtrek in dees streek,
Toen heet Weert den naam gekrege,
Ve neume hem hi j toch rechttoet :
Rogstèkers zeen ve toen gebleve.
Lève den rog en Weert veuroet !!!

Refrein.

G. DREESSEN.

DE WEERTER JONGES.

Op e bekindj wieske.

Neeuweert es het land der pinne ;
De Meijerij det van de lijn ;
Mezeik haaltj 't heilig wames binne ;
Mer Weert det stook den rog allein.

Anger neumtj me : ezels-oore,
Laammèkers, Jeangs, jao, det besteet.
Vè zeen as rogstèkers gebore,)
Lève den rog ! Viva oos Weert !) *bis.*

* * *

Weerter jonges in verre streke,
In Oost of West, of Zund of Noord,
Altied es het toch gebleke,
Oos Weert vergète zij toch noot,
Preesters, burgers, soldaote, boore
Onthaoje 't woord door hun geleerd :
Vè zeen as rogstèkers gebore,)
Lève den rog ! Viva oos Weert !) *bis.*

* * *

Jan van Weert, den draod ontloupe,
Ontweek dun spanreem, woord groot man,
De vi jand deejet aug bekoupe ;
Dao spriktj genog d'histoire van.
En midde van al di j gelorie,
Dacht e aan de Weerter streek.
È was as rogstèker gebore)
Lève den rog ! Viva oos Weert !) *bis.*

* * *

Viva Weert ! roope vè in bliedschap.
Lève den rog ! astj spanne zooi.
De Weerter jong blijftj boete vi jandschap.
De Weerter zeen van good allooi.
Lève den rog ! zoo lang den tore,
De Weerter reus, nog recht un steet.
Vè zeen as rogstèkers gebore)
Lève den rog ! Viva oos Weert !) *bis.*

G. DREESSEN.

De fijnste

TAARTJES

kan men koopen bij

J. STEEGMANS-DARIS,
HOTEL-RESTAURANT, WEERT.

Hebt gij dorst of wilt gij bouwen,

Komt bij **LOUIS BAETEN** met vertrouwen.

Hij schenkt goed bier en jenener van 36 percent,

Die ze geproefd heeft is altijd content.

Mijn adres is nog altijd: Beekstraat,

Terwijl, ten overvloede, mijn naam op de deur staat.

Herm J. Clercx,

LANGSTRAAT

WEERT.

Manufacturen,

Specialiteit in CORSETTEN.

Dames- en Heeren - glacé - handschoenen.

Ik ben brouwer en brouw lekker bier,
Om lui, die niks lusten, geef ik geen zier.
Mijn naam is

CUYPERS,

brouwerij «DE KROON.»

Zoek maar in de Molenstraat, waar ik woon.

Kunt ge veel bier naar binnen stouwen,

Dan kan ik een keer meer gaan brouwen!

L. BEEREN,

LANGSTRAAT -- WEERT.

Rijtuigverhuurder.

Dames en Heeren uit de goede stad Weert,
Ik ben zeer met uw gezelschap vereerd,
Ik heb voor u TURFPLUS en DEKENS te koop,
Dat is bij verkoudheid beter als stroop.
Probeer maar eens of het waar is,
Ik woon aan 't bassin, en heet

„**Moris.**”

P. F. KNEEPKENS.

ALLE

Manufacturen

aan concurreerende prijzen.

In de Kruidenierszaak van

RUTTEN-HEJKERS, Beekstraat,

Verkoopt men per gewicht en per maat:

MEEL, SPEK, KOFFIE, SUIKER, OLIE en RIJS.

Aan den meest concurreerenden prijs,

Alles gegarandeerd; onvermengd en zuiver

Of gratis; en betaalt geen stuiver!

Bej **Manuel Smeets,**

d'n drukker,

Dao weuret wie langer wie drukker.

Ge kontj ur alles kriege ... mer veur sol,

En hê woontj in de Beekstraat nève Scholl!

Jean MEEWIS

Eerste KWALITEIT

BLOEDWORST, LEVERWORST
EN BALKENBREI.

Nu de schoone dagen komen,
Behoeft niemand meer te schromen,
Om te wandelen naar 't bassin,

Bij **Peeters**

in 't Café moet men zijn.

Daar verkoopt men ook erwten en granen,

De puike waar doet u in luilekkerland wanen!

H. Van AUBEL,
WEERT.

HANDEL IN STEENKOLEN,
PANNEN EN PLAVUIZEN.

Bij de **Vinderen Hendriks**

moet je wezen.

Je behoeft daar niet te vreezen

Voor ruzie, bombarie of veel getier,

En drinkt daar liefst het **NOLKES** bier.

LEENDERS-LINSSSEN,

op de Biest woonachtig.

Brouwt fijn en lekker bier, zeer krachtig,

Hij houdt van menschen, die geen dorst kunnen lijden,

En de goede Cafés niet willen mijden.

Wees dus allen maar goed content.

Een fijn potje bier kost maar vijf cent.

P. BEELEN,
COMESTIBLES

^{EN}
KOLONIAALHANDEL.
LANGSTRAAT -- WEERT.

J. ZEGUERS & Co., WEERT.
VOORRADIG:

Rijwielen

en alle onderdeelen.

Drinkt het bekende

Nolkes Bier

uit de BIERBROUWERIJ

„DE SLEUTEL”

Café Dirix.

Bij DIRIX, horlogiemaker en herbergier
Heeft men altijd een lekker potje bier;
Men behoeft er zich niet te vervelen,
Want men heeft er een puik billard om op te spelen!

Om te bakken koek en brood,
Is hier in WEERT geen nood;
Om te hebben goede gist
—Alleen voor hem, die 't niet wist—
Ga naar de Brouwerij «DE STER»
Een ieder weet, dat is niet ver.

H. Colen & Co.

EN GROS.

Math. Kneepkens,
HANDEL IN
Koloniale Waren
N N
Vertwaren.

EN DETAIL.

Bij **Pau Vaessen,**

in «HET BRUINE PAARD»

Vindt men een goeden waard.
Men vindt er goede borrels en lekker bier,
En zit er altijd voor zijn plezier!

WED. FR. VAN DE LAAR

MARKT — WEERT.

HEEREN- EN DAMESCOSTUUMS.

Laatste Nouveautés.

De postdirecteur, alhier, verzoekt de claudisie voor den verkoop van POSTZEGELS.

Vandaag voor geld.

morgen voor niet!

Eet Weerters vleesch,
Drink bier van mout,
Sterf je niet, dan wordt je oud!

Aug. Boost van Busseler.

In wijn en sigaren.

Wilt ge goede LAMPEN, GLAZEN of BIER,
Dat verkoop ik U, met plezier.
Ook veel andere zaken kan ik vertoonen.
Uwe komst bij mij doet de moeite loonen.
Ik woon in de BEEKSTRAAT op den Hoek.
Mijn naam is

Coenen-van den Broek.

J. ZEGUERS & Co., WEEPT.
VOORRADIG:

Rijwielen

en alle onderdeelen.

DRINKT

„Valkenbier”

uit de Bierbrouwerij

„DE VALK.”

Frans van den Broek.

In de Langstraat bij

Kobus Nouwen,

—Hij heeft op de waag een post van vertrouwen—
In zijn CAFE schenkt hij borrels en bier,
En de goede burgerij zit daar met plezier;
Hij verzoekt de gunst en recomandatje,
Voor een fatsoenlijk mensch is daar altijd spatie!

KEMMERE

in de HOOG- en LANGSTRAAT,

Leverd SCHOENEN van iedere maat,
Voor Dames en Heeren met fatsoen.
—Laat dat een ander ons na doen—
Wij zijn zeer civiel in prijs,
En veel goedkooper als Parijs!

L. A. H. Kneepkens

Sigarenfabrikant,
WEERT,

Vraag het merk «DE ROGSTEKERS.»
Alleen verkrijgbaar met Vastenavond.